

Sygn. akt V.2 Ka 230/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Beaty Tonasko Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jastrzębiu Zdroju

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2018 r.

sprawy:

W. J./

s. F. i H.

ur. (...) w G.

oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 245 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju

z dnia 16 lutego 2018r. sygn. akt II K 924/17

I.zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że ustala kwotę niezbędnych wydatków obrońcy W. J. w wysokości 270,81zł (dwieście siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt jeden groszy), łącznie kwotę 858,81zł (osiemset pięćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt jeden groszy) plus

23 % podatku Vat w kwocie 197,53zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt trzy grosze), łącznie kwotę 1056,34zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści cztery grosze);

II.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. M. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych oraz kwotę 110,34zł tytułem niezbędnych wydatków obrońcy, czyli łącznie kwotę 530,34zł (pięćset trzydzieści złotych trzydzieści cztery grosze) oraz 23% podatku VAT w kwocie 121,98 złotych (sto dwadzieścia jeden złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy), łącznie kwotę 652,32 złotych (sześćset pięćdziesiąt dwa złote trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV.zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

UZASADNIENIE

W. J. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 maja 2017 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w J., poprzez wszczynanie awantur, grożenie pozbawieniem życia, wyzywanie słowami wulgarnymi, nadużywanie alkoholu, kontrolowanie, popychanie, szarpanie, uderzanie rękoma oraz kopanie nogami po całym ciele, znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną E. J., przy czym w dniu 30 maja 2017 r. poprzez uderzanie rękoma oraz kopanie po całym ciele spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, krwiaków podskórnych twarzy i okolicy czołowej oraz stłuczenia przedramienia lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres poniżej siedmiu dni tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w dniu 31 maja 2017 r. w J., poprzez kopanie i bicie rękoma po ciele, ciągnięcie za włosy, szarpanie, duszenie i wyrywanie telefonu z ręki, usiłując uniemożliwić tym samym wezwanie pomocy, wywierał wpływ na świadka w osobie E. J. tj. o przestępstwo z art. 245 kk.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju na podstawie art. 31 § 1 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk przy zastosowaniu art. 414 § 1 kpk umorzył postępowania karne wobec W. J. oskarżonego o przestępstwa opisane szczegółowo w pkt I i II części wstępnej wyroku, tj. o przestępstwa z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – przyjmując jednak, że przestępstwo to trwało w okresie od stycznia 2012 r. do 02 grudnia 2016 r. oraz od końca marca 2017 r. do 30 maja 2017 r. oraz o przestępstwo z art. 245 kk popełnione w dniu 31 maja 2017 r. i na podstawie art. 93 g § 1 kk w zw. art. 93a § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 93 d § 1 kk orzekł umieszczenie oskarżonego w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym.

Na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. M. kwotę 588,00 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 152,00 zł tytułem niezbędnych wydatków obrońcy, łącznie kwotę 740,00 zł (siedemset plus 23 % podatku VAT w kwocie 170,20 zł łącznie kwotę 910,20 zł.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego W. J. zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o zastosowaniu środka zabezpieczającego oraz w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu i na zasadzie art. 427 § 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 i 3 kpk zarzucił :

1.obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 93g § 1 kk, art. 93a § 1 pkt 4 kk w zw. z art.93d § 1 kk poprzez jego niezasadne zastosowanie i umieszczenie oskarżonego W. J. w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym w sytuacji gdy zaskarżone orzeczenie Sądu w tym zakresie pozostaje w sprzeczności z treścią wniosków opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej biegłych sądowych z R., którzy zgodnie stwierdzili, iż nie ma potrzeby umieszczenia oskarżonego w zakładzie psychiatrycznym , a wręcz jest to niecelowe i sprzeczne z zasadami leczniczymi i orzecznictwymi;

2.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, iż niezbędne jest umieszczenie oskarżonego w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego o znacznym stopniu społecznej szkodliwości związanego z jego chorobą psychiczną;

3.naruszenie art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze w zw. z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej przez adwokata z urzędu oraz w zw. z § 2 pkt 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002r. Nr 27, poz. 271 z późn. zm.), a nadto z § 3 pkt 3 i 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013r. poz. 167), poprzez zaniechanie zasądzenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu W. J. w postępowaniu przygotowawczym oraz zasądzenie na rzecz obrońcy kwoty 152,00zł tytułem niezbędnych wydatków, podczas gdy obrońca przedłożył spis kosztów na kwotę 270,81zł.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonego wnosił o :

-zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części:

a) w zakresie dot. pkt 1 poprzez nieorzekanie wobec oskarżonego W. J. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia oskarżonego w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym;

b) w zakresie pkt 2 poprzez uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. M. kwoty 221,40zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym oraz poprzez zasądzenie kwoty 270,81zł zamiast kwoty 152,00zł tytułem niezbędnych wydatków obrońcy,

względnie

-uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji , a nadto o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu za II instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

apelacja obrońcy oskarżonego zasługiwała na uwzględnienie jedynie odnośnie zarzutu naruszenia art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze w zw. z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 17 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Jak wynika z akt sprawy obrońca oskarżonego na rozprawie w dniu 16 lutego 2018 r. złożył spis kosztów dojazdów k.526 akt na kwotę 270,81 zł. Sąd rejonowy zasądził tylko kwotę 152 zł, nie uzasadniając dlaczego zasądził taką kwotę. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, jeżeli obrońca przedstawił spis kosztów dojazdu należy zasądzić zwrot poniesionych wydatków przez obrońcę z urzędu w postaci dojazdów do zakładu karnego i do siedziby Sądu Okręgowego w Rybniku. Jeżeli chodzi o pozostałe zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługują one na uwzględnienie. Podkreślić należy, że obrońca oskarżonego nie kwestionuje ustaleń sądu I instancji odnośnie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów a jedynie zastosowanie i umieszczenie oskarżonego w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Jednak sąd rejonowy w swoim obszernym uzasadnieniu wskazał dlaczego zastosował wobec oskarżonego umieszczenie w zakładzie psychiatrycznym. Biegli w swojej opinii wprawdzie stwierdzili, że w przypadku oskarżonego nie jest konieczne umieszczenie go w zakładzie psychiatrycznym, jednocześnie jednak uznali, że pozostałe środki zabezpieczające są niecelowe, bo wymagają współpracy i krytycznego podejścia do problemów psychicznych i uzależnienia, a oskarżony takiej postawy nie prezentuje. To do sądu należy ustalenie prognozy z uwzględnieniem opinii biegłych czy prawdopodobieństwo ponowienia czynu jest wysokie i czy umieszczenie tylko w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym jest jedynym środkiem zapobiegawczym. Sąd I instancji w swoim uzasadnieniu opisał dokładnie dlaczego istnieje wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego czynu o wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Wskazał, że oskarżony patologicznie nadużywa alkoholu od wielu lat, nie pracuje, prowadził pasożytniczy tryb życia i codziennie spożywał alkohol po którym stawał się agresywny, podejrzliwy i zaczepny. Pokrzywdzona jak wynika z ustaleń sądu sama ma problemy z alkoholem, pracuje zawodowo i nie jest w stanie kontrolować oskarżonego. Biegli w swojej opinii stwierdzili wręcz, że oskarżony

prezentuje cechy zespołu otępiennego i może zachowywać się w sposób nawykowy, nie będzie respektował nakazu czy zakazu, nie widzi potrzeby leczenia odwykowego. Sąd odwoławczy w pełni podziela ustalenia sądu rejonowego co do wysokiego prawdopodobieństwa popełnienia przez oskarżonego czynu o wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Z tych też względów uznając zasadności zarzutu apelacji obrońcy odnośnie błędnego zaliczenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że ustalił kwotę niezbędnych wydatków obrońcy W. J. w wysokości 270,81 zł, łącznie kwotę 858,81 zł plus 23% podatku Vat w kwocie 197,53 zł, łącznie kwotę 1056,34 zł, zaś w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. zasądzając na rzecz adw. K. M. zwrot kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki